

ΑΠΟ ΤΑ ΜΩΣΑΪΚΑ

Τ Α Τ Α Μ Α Τ Α

(ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΟ)

Στὸ νέο τῆς Νίκης τὸ Ναύ,
Ποῦ ἀκοίμητη τοῦ Νοῦ ἡ λαμπάδα,
Τόνε φωτάει,
Θωροῦ Παρθένου τὴν Ἑλλάδα,
Μονάκριβό της τὸ Λαὸ
Στὴν ἄγκυλιά της νὰ κρατῆσει.

Καὶ στὴν εἰκόνα της μπροστά,
Μὲ τὴν αἰμάτινη πορφύρα,
Τάματα χίλια:
Μυρόβλητα ἡρώων ὀστά,
Ματάκια ἀφίλητα καὶ χεῖλια,
Καὶ ἀπάνου ἀπάνου, χωριστά,
Χρυσὴ τοῦ **Κερκυραίου** τῆ λύρα.

Σπέτσες 1912

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

Ἡ ΚΟΙΝὴ ΓΝΩΜὴ

ΤΑΔΕ ΛΕΕΙ ΝΟΡΝΤΑΟΥ...

Φίλε «Νουμά»,

Στὸς φόβους ποὺ ἐκφράζει ὁ κ. Βροῦτος στὸ ὑπέροχο ἄρθρο του «Τιμὴ καὶ Ἀνάθεμα» («Νουμάς» ἀριθ. 497, σελ. 1), ἐρχεται νὰπαντήσῃ καθυσυχαστικά καὶ ἱκανοποιητικά γιὰ μᾶς τοὺς Ἑλληνας ὁ Μᾶξ Νορντάου. Ἴδου καὶ τὰ σχετικὰ λόγια του παρεμένα ἀπὸ τὴν «Ἐφημερίδα» (22 Ἰανουαρίου, Τρίτη ἔκδοσις, σελ. 2 «Μία συνομιλία μετὰ τοῦ Μᾶξ Νορντάου»).

— «..... Εἶναι βεβαίως λυπηρόν, λέγει ὁ Νορντάου, ὅτι χιλιάδες τινὲς Ἑλλήνων θὰ προσαρτηθῶσιν εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ἀλλ' ἢ προσάρησις θὰ εἶναι προσωρινή, διότι, ἢ πάλη τῶν μελλόντων νὰ προσαρτηθῶσιν, εἰς τὴν Βουλγαρίαν Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν δὲν θὰ διεξάγεται εἰς τὸ ἐξῆς διὰ τῆς μαχαίρας, ἀλλὰ διὰ τῆς φιλολογίας τῆς Ἑλληνικῆς, τῆς γεωργίας, τοῦ ἐμπορίου, τοῦ πνεύματος τοῦ Ἑλληνικοῦ. Καὶ πάλη διεξαγομένη διὰ τῶν δ-πλων αὐτῶν θὰ κλιῖνῃ ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

«Τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα ἰδὲν ἐλύθη εἰσέτι. Πρὸς πραγματοποιήσιν τῶν ὀνείρων τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπαιτεῖται ἀκόμη δλόκληρος αἰὼν. Ὁ σημερινὸς πό-

λεμος ἐπραγματοποίησε μέρος μόνον αὐτῶν. Οἱ μέλλοντες θὰ ἐργασθῶσιν ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἔχ' ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων».

Κι ὅταν τὸν ρωτᾶνε ἂν πιστεύῃ ὅτι ἡ Βαλκανική συμμαχία θὰ διαρκέσῃ πολὺ, ὁ Νορντάου ἀπαντᾷ στρογγυλὰ καὶ ἀπερίφραστα:

— «Οὐδέποτε. Ἡ συμμαχία τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Βουλγαρίας ὑπῆρξεν ἀναγκαῖον κακόν. Εὐθὺς μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς εἰρήνης καὶ τὴν διανομὴν τῶν καταληφθεισῶν χωρῶν, ὁ φυσικὸς σύμμαχος τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἡ Τουρκία καὶ ἡ Τριπλῆ συμμαχία, ὅπως δυνηθῆ νὰ παλασῇ τελεσφόρως κατὰ τοῦ Σλαυῖσμοῦ».

Τάδε λέγει Νορντάου. Μιὰ γνώμη κι αὐτὴ ποὺ ἀξίζει νὰ τὴν προσέξῃ κανεὶς, ἀφοῦ ἄλλωςτε συνταιριάζεται τόσο ἁρμονικὰ μὲ τὴν ἐνδόμυχον σκέψιν κάθε διανοουμένου Ρωμοῦ.

Μὲ φιλίαν

ΕΝΑΣ ΡΩΜΙΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

Ἐπειδὴ μερικοὶ φίλοι ἀπὸ τὴν Τουρκίαν μᾶς ζήτησαν τὸ φύλλο, θὰ στείλωμε τὸ σημερινὸ φύλλο σὲ ὅλους τοὺς συντρομητάδες μας τῆς Τουρκίας, ἔτσι δοκιμαστικά. Ὅσοι τὸ λάβουνε καὶ θέλουνε νὰν τοὺς στείλωμε καὶ τὰ περασμένα φύλλα, ἀπὸ τότε δηλ. ποὺ ἀρχίνησε ὁ πόλεμος, ἄς μᾶς στείλουν ἓνα δελτάρι, δίνοντάς μας μιὰ σίγουρη ἀντρέσα, κι ἀμέσως θὰν τοὺςτὰ στείλωμε. Οἱ ἄλλοι, ὅσοι δηλ. δὲ μᾶς γράψουνε, θὰν τὰ λάβουν τὰ φύλλα ἅμα τελιώσει ὁ πόλεμος.

κ.Μιχ. Παπαδ Μυτιλήνη. Λάβαμε τὴ συντρομὴ κ' εὐχαριστοῦμε. Τὰ φύλλα τὰ στείλαμε.— κ.Ν. Α. Πειραιά. Θὰ ξετάσουμε γιὰ τὰ δημ. τραγ. κι ἂν εἶναι ἀνέκδοτα θὰν τὰ δημοσιεύσωμε. Ὅσο γιὰ τὸ ἄρθρο, μελέτησε πρῶτα τὰ βιβλία ποὺ λὲς πὼς δὲ μελέτησε, ξέτασε κάπως προσεχτικώτερα καὶ συστηματικώτερα τὸ ζήτημα, καὶ θὰ ἰδεῖς πὼς δὲν ἔχεις δίκιο σὲ πολλὰ. Ὅλες τὶς ἀπορίες σοῦ τὶς λύει ὁ Ψυχάρης στὴν «Ἀπολογία» του. Ἀξίζει νὰν τὴ φυλλομετρήσεις κι αὐτὴ πρὶν καταπιαστῆς ἓνα τόσο μεγάλο ζήτημα.— Γράγκο Γραικό. Βλέπεις, τὸ δημοσιεύσωμε τὸ ἄρθρο σου. Μιὰ κι ὁ «Νουμάς» εἶναι λεύτερο βῆμα, δὲ διαφέρεται γιὰ τὶς ὑπογραφές, γνωστὲς ἢ ἄγνωστες, μὰ μοναχὰ γιὰ τὴν οὐσία. Αὐτὴ τὴν ταχτικὴ κρατᾶει ἀπὸ τότε ποῦβγαλε τὸ πρῶτο φύλλο του.— κ. Ν. Σαντ. Πόλη. Λάβαμε τὴ συντρομὴ καὶ στείλαμε τὰ φύλλα. Τὸ ποίημα θὰ δημοσιευτεῖ στὸ ἐρχόμενον φύλλο γιὰ τὸ λάβαμε ἀργά.— κ. Δ Σαρατ. Βόλος. Λάβαμε τὴ συντρομὴ κ' εὐχαριστοῦμε.— κ. Γ. Περγ. Σπέτσες. Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ ποιήματα. Θὰ τυπωθοῦνε καὶ τᾶλλα στὸ ἐρχόμενον φύλλο.